

Les coses d'Eliseo Selma

Si me cantes una albada
i me balles un poquet
te daré una botifarra
quan mataré el gorrinet

Davall d'una bresquillera
em vas dir que em volies,
des d'aquell dia, fa l'arbre
molt més dolces les bresquilles

Xiquetes masoveretes
ja vos podeu amanir
perquè el dissabte que ve
ací vindrem a dormir

Al carrer Major
hi ha una finestreta
passa un senyoret
li tira una pesseta

Tota polla que me pon un ou
no és polla que és gallina
i la xica que festejo jo
no és xica que és fadrina

Bat a pressa rossinet
que pa tu serà la palla
a les sis de la vesprada

Afanyeu-vos plegadores,
afanyeu-vos a plegar,
que ja està molt prop migdia
i l'olla s'ha de buidar

Entre la mare i la filla
me volien enganyar
però tinc més picardies
que fulles té un canyar

Ratetes, ratetes
eixiu del forat
que els Nostre Senyor
ha ressucitat

Ous, ous, ous
bona Pasqua i bon dijous
de matí i de vesprà
bona coca amb cansalà.

Eliseo Selma.

CONTE

El cerdet de Sant Antoni

Josefa Albella Beltrán

Açò del conte del cerdet no és conte que és veritat, perquè a nosaltres ens el van contar el nostres pares i a ells els seus.

Abans, en tots els pobles d'aquestes comarques del nord de Castelló hi havia un cerdet que anava per tot el poble i que no tenia amo. Era el cerdet de Sant Antoni.

Cada dona li donava a menjar allò que tenia, un pot de panís, unes pataques, blat, figues.

Quan l'animal ja estava ben gros es sortejava entre els veïns i al que li tocava s'encarregava de matar-lo i de fer la festa.

També ens contaven que en temps passats hi havia algunes famílies que passaven molta fam. Una d'elles era la d'un matrimoni que tenia cinc fills. Ell era sabater i com que de sabates n'hi havia poques.

L'home desesperat perquè no tenia res que donar a la seua família per a menjar va decidir apropiarse del baconet de Sant Antoni que anava pels carrers del poble.

Li va explicar a la seua dona allò i la va convèncer per a què fera entrar al baconet a casa i una vegada allí acostumar-lo a estar entre ells.

I així ho van fer. Un temps després quan l'animal ja estava ben gros el van fer entrar a casa i van tancar les

portes.

De nit quan tot el món dormia el van nigar i el van matar. Van arreglar l'animal i al dia següent semblava que en aquella casa no ha havia passat res.

Però la gent del poble va trobar a faltar el baconet i van avisar a l'autoritat. El van buscar casa per casa, ja que tot el món volia trobar-lo.

El sabater ja estava desesperat perquè veia com s'apropaven a la seua casa i aleshores va trobar la solució. Va agarrar un ganivet i va fer vore que volia matar a la seua dona. Tots els fills van començar a cridar i a plorar. L'autoritat li va traure el ganivet parlant-li i forcejant i en tot aquell aldarull van deixar de buscar el baconet a la casa del sabater.

Així va ser com el sabater i la seua família van poder menjar carn tot l'any.

DITES.-

Estic en una presó, en un calabós tancat, no hem mossega cap gos ni m'esgarrape cap gat.

La Refugia està borratxa i ha perdut l'enteniment, ha possat el gat a l'olla per a fer riure a la gent.

La xica que està groga no li busques aiguardant, no hi ha millor medecina que buscar-li un casament.